

Prima instanță: judecătoria Ialoveni (jud. L. Barbos)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ecaterina Guțu împotriva deciziei din 14 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ecaterina Guțu împotriva lui Ion Guțu cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

c o n s t a t ă :

La data de 28 mai 2015, Ecaterina Guțu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Guțu solicitând recunoașterea producerii delictului civil de către Ion Guțu ce a dus la pierderea bunului; încasarea din contul lui Ion Guțu în beneficiul său a sumei de 10000 lei cu titlu de prejudiciu material.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la data de 09 septembrie 2014 pîrîtul a fost cu vitele la pășune. Însă, a manifestat imprudență și neglijență și a pierdut vita sa, care a fost găsită în următoarea zi de către pîrît și fratele acestuia, animalul fiind rănit și umflat de grăunțe de porumb.

Menționează că, medicul veterinar, văzînd vita, a declarat că nu poate să o trateze.

Sușține că, la data de 13 septembrie 2014 a dus vita pîrîtului Ion Guțu și a cerut o altă vacă sau să-i achite prețul, deoarece vita era sortită pieirii. Ulterior, pîrîtul Ion Guțu i-a comunicat că a vîndut vita la preț de 4000 lei, însă nu are posibilitate să-i dea altă vită în loc. A refuzat să ia banii de la pîrît, insistînd să-i fie restituită vita.

Menționează că, în baza plîngerii depuse la Inspectoratul de Poliție Ialoveni, a fost emisă ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale pe cazul dat, din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Indică că, deși organul de urmărire penală nu au găsit în acțiunile pîrîtului elementele constitutive ale infracțiunii, acesta a comis prin neglijență un delict civil care a condus la decesul animalului, iar pîrîtul urmează să repare prejudiciul cauzat.

La data de 19 noiembrie 2015, reclamanta a depus o cerere suplimentară, solicitînd încasarea din contul pîrîtului a prejudiciului moral în sumă de 6000 lei, deoarece după decesul animalului s-a îmbolnăvit, a retrăit, deoarece era o sursă importantă de întreținere materială a familiei.

Prin hotărârea din 23 februarie 2016 a Judecătorei Iaoveni s-a admis parțial acțiunea depusă de Ecaterina Guțu și s-a încasat din contul lui Ion Guțu suma de 4000 lei cu titlu de prejudiciu material și taxa de stat în mărime de 120 lei. În rest, pretențiile cu privire la încasarea sumei de 6000 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 6000 lei cu titlu de prejudiciu moral au fost respinse.

Prin decizia din 14 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Ecaterina Guțu și a fost menținută hotărârea din 23 februarie 2016 a Judecătorei Iaoveni.

La data de 22 iunie 2016, Ecaterina Guțu a declarat recurs împotriva deciziei din 14 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii integral.

În susținerea recursului s-a invocat că nu a beneficiat de un proces echitabil, deoarece instanța de apel și prima instanță nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume art. 1398 alin.(1) Cod civil și art. 1422 alin.(1) Cod civil.

Menționează că, instanțele ierarhic inferioare nu au dat apreciere corespunzătoare probelor acumulate care demonstrează vina pârîtului în decesul vacii sale. De asemenea, nu au apreciat corect valoarea prejudiciului material cauzat de pârît, or, conform certificatului din 05 decembrie 2015, eliberat de către Piața Centrală Chișinău, suma care ar trebui să fie încasată de la pârît constituie 10000 lei.

Consideră că, instanța de apel și prima instanță neîntemeiat au respins capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral, deoarece pierderea vitei a generat pentru ea suferințe, iar produsele obținute de la vacă i-a servit unica sursă de existență.

Art. 6 § 1 CEDO statuează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, de către o instanță care va hotărî asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil.

Decizia Curtii de Apel Chișinău a fost adoptată la 14 iunie 2016, iar Ecaterina Guțu a declarat recurs la data de 22 iunie 2016, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Ecaterina Guțu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ecaterina Guțu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ecaterina Guțu.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ecaterina Guțu împotriva deciziei din 14 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală